

Prošle su već dvije godine od našeg zadnjeg izleta u «Deželu», naime tada smoposjetili izletišta Podčetrtak odnosno minoritski samostan Olimje, i to nam je ostalo ulijepoj uspomeni.

Kao i uvijek, susrećemo poznata lica i u rano ljetno ugodno jutro vozimo se od Varaždina, Klenovnika, Lepoglave do granice (meje) sa Slovenijom. Obavljamo kratke formalosti i krećemo prema Ptuju.

Već izdaleka vidimo na brežuljku iznad rijeke Drave dvorac kao iz bajke (što je ustvari pravi cilj našeg izleta), parkiramo autobus u podnožju brda i pješice, pomalo zahtjevno, krećemo prema dvorcu plativši ulaznicu (vstopnica), po cijeni od 4€ i uzopširno objašnjenje lokalnog vodiča krećemo u obilazak dvorca koji se sastoji od 3 kata. Od interesantnih eksponata valja izdvojiti svjetski poznate tapiserije, ogromnih dimenzija koje zauzimaju cijeli jedan kat, zatim viteške dvorane s izloženim oklopima, oružjem i odjećom vitezova toga vremena. Interesantno je napomenuti da veliki prostor zauzimaju izlošci turkologije (vrijeme Turaka) sa slikama i zidnim tapetama tog vremena, a naslikama su odličnici u raskošnim nošnjama, kao i žene obučene u orijentalnu odjeću. Valja napomenuti da grad Ptuj kao naselje datira još iz brončanog doba, a najveći procvat doživljava za vrijeme Rimskog carstva, kao grad Petovijo, s mnoštvom kamenih izložaka, spomenika, kapitela i raznih dokumenata.

Tada je grad Ptuj imao oko 40.000 stanovnika (danas oko 20.000) i bio je važno raskrižje trgovačkih i vojnih putova Rimskog carstva, na vrhuncu svoje slave i moći. Dolaskom Turaka grad biva gotovo uništen i spaljen, a najgori period njegovog postojanja doživljava za vrijeme II. svj. rata kad su Nijemci potpuno iselili slovensko stanovništvo i naselili svoje.

Nakon oslobođenja grad polako oživljava, a danas je ugodan i romantičan gradić uz rijeku Dravu što smo se sami uvjerali kad smo se pješice uputili u centar grada pun životii romantike.

Završivši posjet Ptuju putujemo prema Klenovniku odnosno lokaciji Grešne Gorice, gdje je naš domaćin gosp. Izidor Gladović tradicionalno pripremio ukusan i obilan objed. Naš domaćin je ukratko opisao povijest svojega kraja (Klenovnika i okolice) uz mnoštvo podataka pa i šaljivu zgodu o Grešnim Goricama.

Od našeg zadnjeg susreta, točno prije 4 godine (2012.) naš domaćin se potrudio dopunitizbirku izložaka (etnološku i povijesnu) i proširiti objekt s lijepom terasom na romantičnom brijegu.

Uz dobro raspoloženje čak smo i zapjevali i atmosfera je bila ugodna, topla i prijateljska. Na kraju smo se oprostili i zahvalili našem domaćinu i njegovoj obitelji zaželjevši im puno zdravlja uz skoro viđenje u njegovom objektu.

Na kraju bih se zahvalio, osim našem domćinu, vrijednim organizatorima ovog druženja, osoblju bolnice Klenovnik s dr. Kolarićem na čelu i medicinskim sestrama. Uz prijateljsko doviđenja krenuli smo veselo svojim kućama.

Varaždin, 27. 06. 2016.

Dinko Tomić